
Erna Solberg (Hovedindlæg)

La meg først uttrykke hvor hyggelig det er å møte den nordiske familien her i Reykjavik. Jeg forstår fra Lars Løkke Rasmussen at dette egentlig er en form for slektstreff. For en vestlending fra utenfor Bergen er det jo faktisk stor sannsynlighet for å møte gammel slekt på Island. Men jeg tenker, av og til, når jeg har sett danske filmer og tv-serier om slektstreff, at jeg håper vi får litt mindre drama her i løpet av Nordisk råd enn det det vanligvis er!

Det er fint å møtes, og i tillegg er det veldig nyttig. Verden rundt oss er i endring. Det nordiske samarbeidet må alltid måles på om vi klarer å møte de nye utfordringene og bidra ekstra når verden er i endring. I tiden fremover må vi vise at vi kan møte store globale utfordringer sammen, og jeg vil gjerne nevne noen av de aktuelle utfordringene som jeg mener vi som region står overfor i dag, og hvor det nordiske samarbeidet kan bidra med løsninger. Det er viktig, tror jeg, at det nordiske samarbeidet også gir en merverdi inn i de store fellesutfordringene vi står overfor.

Migrasjons- og flyktningkrisen har de siste månedene overskygget det meste på den europeiske dagordenen. Mange land opplever at det er krevende å håndtere asyltilstrømmingen. Norge tar imot en betydelig andel. Vi opplever i øyeblikket stor tilstrømming over den russiske grensen i nord, mens andre land har betraktelig større utfordringer, og dimensjonene er åpenbart for store til at enkeltland kan håndtere dette alene. Utfordringene må derfor nødvendigvis løses gjennom felles europeiske tiltak. Det vil Norge bidra til bl.a. gjennom Dublin- og Schengen-samarbeidet for å finne de gode og fremtidsrettede europeiske løsningene.

I møte med migrasjons- og flyktningkrisen har også det nordiske

samarbeidet en betydelig verdi. Det handler ikke bare om at vi som naboland må finne løsninger på flyktningsstrømmene som skaper utfordringer i vårt eget nabo område, det handler også om hvordan vi kan få en felles verdi og mer av dette fremover. For eksempel: Hvordan sørger vi for at det som er et pre i de europeiske landene, et ryddig arbeidsliv, fortsatt er det med faren for større strømmer av personer uten tillatelse i Europa? Hvordan sørger vi for at folk ikke blir utnyttet i våre egne samfunn? Hvordan sørger vi for samarbeidet knyttet til dette?

I den dynamiske politikktviklingen vi har på europeisk nivå er det nordiske nettverket sentralt for å utveksle synspunkter. Når det gjelder samarbeid og erfaringsutveksling knyttet til krigens årsaker og den humanitære situasjonen i Syria og nærområdene, så mener jeg at samarbeid når det gjelder det nordiske utenrikspolitiske området har stor verdi.

Men det henger også sammen med noe annet: Felles for alle våre land er utfordringen knyttet til hvordan vi vil håndtere de større spenningene som våre samfunn har i møte med migrasjonsutfordringene. Vi ser det i Sverige, med beklagelige og forferdelige hendelser, og vi er ikke fri for at slike ting kan skje i andre land. Derfor er felles kamp mot ekstremisme noe av det nordiske land bør samarbeide mer om: Bekjempelse av terror, rekruttering til ekstremistiske bevegelser – om det er de som reiser til Syria for å slåss med mål om radikal islamsk overtakelse, eller om det er høyreekstreme, nynazistiske, antiislamske bevegelser i våre egne land. Angrepet i København i februar bekrefter at våre nordiske samfunn ikke er skjermet for terror, og det understreker betydningen av å ha tett og god nordisk informasjonsutveksling og samarbeid.

Den norske regjeringen arbeider mye – med bred forebyggende innsats og lokal forankring – for å forebygge radikaliserings og voldelig ekstremisme. Vi opplever at det er et sammenfall i den tilnærmingen vi har mellom de nordiske land, og det er et potensial for å videreutvikle dette samarbeidet. Det nordiske nettverket for forebygging av ekstremisme legger til rette for mer samarbeid, herunder utveksling både av kunnskap, trender, forebyggingsmetoder og målrettede tiltak, og det vil bli enda større behov for dette fremover.

Et annet område som er viktig, er spørsmålet knyttet til vår felles konkurransekraft. Det siste året har Norges økonomiske omstillingsbehov blitt aktualisert: fallende i investeringer i petroleumssektoren, og økende arbeidsledighet. En vedvarende lav oljepris kommer til å forsterke dette. Selv om det er spesielle særtrekk ved norsk økonomi, er det noen overordnede utfordringer som er felles for oss. Det gjelder konkurransekraften i en stadig mer globalisert økonomi, det gjelder arbeidet for å få til grønn omstilling for å takle klimaendringene, og det gjelder velferdsstatens bæreevne i en tid med betydelige demografiske endringer. Her har vi en tradisjon for samarbeid mellom våre land, og det bør vi fortsatt gjøre, f.eks. mer samarbeid innenfor forskning, innovasjon og teknologiutvikling.

Helse er et annet samarbeidsområde med stort potensial. I Norden står vi overfor ganske like utfordringer både når det gjelder våre medborgeres helsetilstand og den fremtidige utviklingen av våre helsesystemer og behandlingssystemer. Innsatsen mot antibiotikaresistens er et eksempel der Norden har vært pådriver globalt og for den europeiske innsatsen. Andre samarbeidsområder er helsedata og kliniske studier. Ved å legge bedre til rette for felles helseanalyser og forskning på tvers av landene vil vi kunne få ny kunnskap om folkehelsen, om årsaker til sykdom og om behandling av sykdommene.

En annen stor og overordnet utfordring som vi står overfor i år, er knyttet til klima. Særlig foran toppmøtet i Paris er det viktig at vi har et godt og grundig samarbeid for å oppnå best mulig resultater for et felles klimaarbeid.

I tillegg til dette så har vi potensial for enda mer utenrikspolitisk samarbeid.

Tietoja

Puheen numero

38

Laji

Hovedindlæg

Henkilö

[Erna Solberg](#)

Speaker role

Norges statsminister

Päivämäärä

27.10.15 18:11

